

РЕШЕНИЕ

№ 11418

гр. София, 02.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1553** по описа за **2024** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), срещу Решение № 5944 от 21.12.2023г., постановено по НАХД № 9910/23г. по описа на СРС, НО, 7 състав, с което е отменен Електронен фиш № [ЕГН], издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), с който за нарушение на чл.102, ал.2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), на „ГОТМАР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева на основание чл.187а, ал.2, т.3, вр. чл.179, ал.3б от ЗДвП.

В жалбата се развиват съображения, че решението на СРС е неправилно, поради неправилно приложение на материалния закон. В жалбата е изразено несъгласие по отношение изводите на съда, че за процесното нарушение не е предвидена възможност за ангажиране на административнонаказателна отговорност посредством електронен фиш. Излага доводи, че процедурата по издаване на електронен фиш представлява допустим от правото и законосъобразен процесуален ред за санкциониране на деянията, съставляващи административно нарушение на задължението за заплащане на съответната такса по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата

според категорията на пътното превозно средство, включително и нарушенията по чл.179, ал.3 - ал.3в от ЗДвП. Излага допълнителни съображения за незаконосъобразност на решението на СРС. Искане се отменя на атакуваното решение.

В съдебно заседание, касаторът редовно уведомен не се явява и не се представлява.

Ответникът по жалбата - „ГОТМАР“ ЕООД, се представлява по делото от адв. Л., която изразява становище по същество за неоснователност на касационната жалба. Претендира разноси.

Прокурорът счита касационната жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно и законосъобразно.

Административен съд София-град, VII касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законоустановения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, VII-ми касационен състав на Административен съд София - град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Приетата от Софийския районен съд фактическа обстановка се подкрепя от събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК.

Установено е, че „ГОТМАР“ ЕООД е собственик на пътното превозно средство – влекач „М. АКТРОС“ с рег. [рег.номер на МПС], с техническа допустима максимална маса 18000, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 6, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 44000.

На 01.06.2021 г., в 10:38 часа, в [община], за движение по път А-6 км 50+427, с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, било установено, че за посоченото ППП изцяло не била заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, тъй като за посоченото ППС нямало валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването.

При тази фактическа обстановка, е издаден Електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закон за пътищата № [ЕГН]. Със същия, на основание

чл. 187а, ал. 2, т.3 вр. ал.3 вр. чл.179, ал.3б от ЗДвП, на 01.06.2021 г., в 10:38 часа, било установено нарушение № С47АЕ794С4ВР39В2Е053031Р160А41А0, с ППС влекач „М. АКТРОС“ с рег. [рег.номер на МПС] , с техническа допустима максимална маса 18000, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 6, в състав с ремарке е общ брой оси 5, е обща технически допустима максимална маса на състава 44000, в [община], за движение по път А-6 км 50+427, с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППП изцяло не била заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, тъй като за посоченото ППС нямало валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването. Собственик на горепосоченото ППС бил „ГОТМАР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. В резултат е наложена имуществена санкция на „ГОТМАР“ ЕООД в размер на 2500 лв. за нарушение на чл.102, ал.2 ЗДвП с Електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН], издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“.

За да уважи жалбата, СРС е приел, че законодателят не е предвидил възможност за ангажиране на административнонаказателната отговорност по чл.179, ал. 3б ЗДвП с издаване на електронен фиш при условията на чл. 189ж ЗДвП.

Първоинстанционния съд допълнително е изложил мотиви, че АНО не е представил доказателства за техническата изправност на контролно устройство идент. № 10182, установило липса на заплатена дължима пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП за посоченото ППС при преминаване на платения пътен участък. Приел е, че този въпрос се явява съществен, предвид неоспорените факти от приложените писмени доказателства (фактура и обобщени данни), че дружеството „ГОТМАР“ ЕООД, собственик на процесното ППС, е имало сключен договор с „А1 България“ ЕАД за предоставяне на услуга за онлайн събиране на такси на база изминато разстояние. Видно от фактурата и обобщена информация за нея, общо начислената сума за заплатени онлайн ТОЛ такси за периода 31.05.2021г.-29.06.2021г. в размер на 20350,94 лв., като в приетата от въззивния съд справка присъства заплатена тол такса за процесното ППС с рег. [рег.номер на МПС] . В този смисъл по делото е останало недоказано, дали отчетеното нарушение се дължи на неизправност в бордовото устройство (което покрива приложимата хипотеза на „случайно деяние“), монтирано в процесното ППС, довело до непредоставяне на данни или се касае за неизправност на използваното контролно устройство идент. № 10182, за което не се предоставят доказателства за характеристиките му и изправността му. Предвид изложеното СРС е отменил ЕФ като незаконосъобразен.

Този извод е правилен.

Отговорността на дружеството е ангажирана за нарушение на чл. 102, ал. 2 вр. чл. 187, ал. 2, т. 3 във вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, който предвижда наказание за собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата.

Според чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, собственикът е длъжен да не допуска движението на пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за

пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от ЗП според категорията на пътното превозно средство. С разпоредбата на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП е предвидена санкция за собственик на пътн превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП. Съгласно чл. 187а от ЗДвП при установяване на нарушения по чл. 179, ал. 3-3б в отсъствие на нарушителя - каквото е процесното, се счита, че пътното превозното средство е управлявано от собственика му. В ал. 2 е посочено, че когато собственик на ППС е юридическо лице, за допуснатото движение на ППС без да са изпълнени задълженията по установяване размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от ЗП, на него се налага имуществена санкция по т. 3 от същата алинея в размер на 2500 лв., каквато санкция е наложена и в случая.

За случаи на административни нарушения, установени и заснети с техническо средство или система, в отсъствие на контролен орган и нарушител, когато това е предвидено в закон, овластените контролни органи могат да налагат глоби в размер над необжалваемия минимум по ал. 2, за което се издава електронен фиш (чл. 39, ал. 4 от ЗАНН). Следователно, за да бъде издаден електронен фиш за процесното нарушение на нормата на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, това трябва да е предвидено в закон. В чл. 189ж, ал. 1, изр. първо от ЗДвП, е предвидено, че при нарушение по чл. 179, ал. 3, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. С посочената разпоредба не е предвидена възможност за издаване на електронен фиш за процесното нарушение. Липсва и друга законова норма, която изрично да предвижда тази възможност, поради което в случая е следвало да бъде съставен АУАН, а в следствие да бъде издадено НП, а не да се издава електронен фиш. За да се приеме, че такава възможност е предвидена с чл. 189ж, ал. 7 от ЗДвП, съгласно който по отношение на електронния фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3 – 3б се прилагат разпоредбите на чл. 189, ал. 10, следва по тълкувателен път да се изведе възможност за съставяне на електронен фиш, което е недопустимо при ангажиране на административно-наказателната отговорност на дадено лице. Изложеното се отнася и за разпоредбите на чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП, чл. 187а, ал. 4 от ЗДвП, чл. 167а, ал. 2, т. 8 от ЗДвП, тъй като с тези норми изрично не е предвидено издаването на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП и не се конкретизира електронния фиш и АУАН за кое от нарушенията се отнасят.

Изложеното до тук сочи, че в случая липсва изрична законова разпоредба предвиждаща възможността да бъде съставен електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. Тъй като се касае за административно наказателна дейност не е възможно чрез разширително тълкуване на нормата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП да се приеме, че тя се отнася и до нарушенията по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. Липсата на изрична законова разпоредба, предвиждаща възможност за съставяне на ЕФ за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП изключва възможността за съставяне на ЕФ за този вид административни нарушения. Като е издал процесния

ЕФ, административнонаказващият орган е допуснал съществено нарушение на

процесуалните правила достатъчно за да обоснове отмяна на електронния фиш.

В горния смисъл е и практиката на АССГ / Решение № 5561 от 17.05.2024 г., постановено по КНАХД № 2845/2024 г.; Решение № 5147 от 15.05.2024 г., постановено по КНАХД № 2789/2024 г.; Решение № 3055 от 09.05.2024 г., постановено по КНАХД № 1763/2024 г. и др./

Доколкото в настоящия случай са налице основания за отмяна на процесният ЕФ от процесуално естество, не следва да е обсъждат въпросите, предмет на дело С-61/2023 г. на СЕС, които са относими към материалната законосъобразност на ЕФ.

Предвид гореизложеното касационната инстанция приема, че решението на СРС е постановено в съответствие с приложимия закон и при спазване на процесуалните правила, поради което не са налице касационни основания по чл. 348 НПК за неговата отмяна.

При този изход на спора, се следват разноски на ответника за присъждане на адвокатско възнаграждение. Съобразно представените по делото доказателства, разноските са в размер на 1300 (хиляда и триста) лева - договорено и заплатено адвокатско възнаграждение за разноски по настоящото дело и производство пред ВАС.

По изложените съображения, Административен съд София-град, VII-ми касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5944 от 21.12.2023г., постановено по НАХД № 9910/23г. по описа на СРС, НО, 7 състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на „ГОТМАР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] разноски в размер на 1300 (хиляда и триста) лева адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: